

У Х В А Л А
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Акціонерного товариства „ПРЕУС БАНК МКБ“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) другого речення частини четвертої статті 559 Цивільного кодексу України

м. К и ї в
20 листопада 2019 року
№ 70-у(II)/2019

Справа № 3-204/2019(4674/19)

Другий сенат Конституційного Суду України у складі суддів:

Головатого Сергія Петровича – головуючого,
Городовенка Віктора Валентиновича,
Касмініна Олександра Володимировича,
Лемака Василя Васильовича – доповідача,
Мойсика Володимира Романовича,
Первомайського Олега Олексійовича,
Юровської Галини Валентинівни,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Акціонерного товариства „ПРЕУС БАНК МКБ“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) другого речення частини четвертої статті 559 Цивільного кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Лемака В.В. та дослідивши матеріали справи, Другий сенат Конституційного Суду України

у с т а н о в и в:

1. Акціонерне товариство „ПРЕУС БАНК МКБ“ (далі – Товариство) звернулося до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частинам першій, другій статті 8, статті 21, частині першій статті 24, частині першій статті 57, частині першій статті 64, частині першій статті 68 Конституції України друге речення частини четвертої статті 559 Цивільного кодексу України (далі – Кодекс) „в редакціях, що діяли до 4 лютого 2019 року“.

Частина четверта статті 559 Кодексу в редакції Закону України „Про фінансову реструктуризацію“ від 14 червня 2016 року № 1414–VIII, що була чинною до введення в дію Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо відновлення кредитування“ від 3 липня 2018 року № 2478–VIII, тобто до 4 лютого 2019 року, передбачала, зокрема, таке: „Порука припиняється після закінчення строку, встановленого в договорі поруки. У разі якщо такий строк не встановлено, порука припиняється, якщо кредитор протягом шести місяців з дня настання строку виконання основного зобов'язання не пред'явить вимоги до поручителя, якщо інше не передбачено законом“.

В остаточному судовому рішенні у справі Товариства – постанові Верховного Суду від 27 березня 2019 року – оспорювані положення Кодексу застосовано у первинній редакції, у якій вони не містять словосполучення „якщо інше не передбачено законом“. Автор клопотання неправильно зазначив, які положення Кодексу належить перевірити на відповідність Конституції України, однак ця обставина не впливає на вирішення питання про відкриття конституційного провадження у справі.

Суб'єкт права на конституційну скаргу вказує, що через відсутність чіткого визначення терміна „вимога“, який міститься в другому реченні частини четвертої статті 559 Кодексу у його первинній редакції, суди

застосовували зазначені положення Кодексу неоднаково і в подібних правовідносинах ухвалювали різні за змістом судові рішення, що суперечить „конституційним принципам правової визначеності, рівності і справедливості“.

2. Другий сенат Конституційного Суду України, розглядаючи питання про відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з постановленням неодностайно Другою колегією суддів Другого сенату Конституційного Суду України Ухвали від 30 липня 2019 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“, виходить із такого.

Відповідно до пункту 2 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі є неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі.

Зі змісту конституційної скарги випливає, що Товариство вважає порушенням його прав неоднакове застосування судами другого речення частини четвертої статті 559 Кодексу та, по суті, просить Конституційний Суд України переглянути висновок суду касаційної інстанції, витлумачивши оспорювані положення Кодексу більш сприятливо для суб'єкта права на конституційну скаргу.

Другий сенат Конституційного Суду України зазначає, що забезпечення однакового застосування норм права судами різних спеціалізацій є одним із завдань Верховного Суду (пункт 6 частини другої статті 36 Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 2 червня 2016 року № 1402–VIII); остаточне судове рішення у справі суб'єкта права на конституційну скаргу містить посилання на юридичні позиції Верховного Суду України та Великої Палати Верховного Суду, якими сформовано єдину правозастосовну практику у

подібних правовідносинах, що спростовує доводи Товариства щодо правової невизначеності у застосуванні оспорюваних положень Кодексу.

Вирішення питання застосування судами законів України не належить до повноважень Конституційного Суду України. Конституційний Суд України неодноразово зазначав, що правозастосовна діяльність полягає в індивідуалізації правових норм щодо конкретних суб'єктів і конкретних випадків, тобто в установленні фактичних обставин справи і підборі юридичних норм, які відповідають цим обставинам; пошук та аналіз таких норм з метою їх застосування до конкретного випадку є складовою правозастосування і не належить до повноважень Конституційного Суду України (ухвали від 31 березня 2010 року № 15-у/2010, від 3 липня 2014 року № 73-у/2014, від 24 лютого 2016 року № 14-у/2016).

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі відповідно до пункту 2 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 36, 50, 55, 56, 62, 67, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 54 Регламенту Конституційного Суду України Другий сенат Конституційного Суду України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Акціонерного товариства „ПРЕУС БАНК МКБ“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) другого речення частини четвертої статті 559 Цивільного кодексу України на підставі пункту 2 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ –

неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі.

2. Ухвала Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ДРУГИЙ СЕНАТ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**